

NOVA DOBA

Državna licejska knjižnica

v Ljubljani

Stane letno 60 Din, mesečno 5 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasi za mm višine stolpca 50 p. Reklame med tekstem 70 p.
Posamezna številka stane 1 Din.

Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.

Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, I. pritličje. Telef. 65.
Upravišтво: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnege čekovnega urada št. 10.066.

Klerikalna demagogija.

Na seji vodstva Slovenske ljudske stranke v Celju je pokazal dr. Korošec svoje čudne demagogske nazore, govoril je o stališču klerikalcev in izjavil, da smo Slovenci zase narod in kot taki imamo pravico, da o svoji usodi sami odločujemo. Tako trdi in govori sedaj isti Korošec, ki je po prevratu, ko smo se Slovenci združili s Hrvati in Srbi v eno državo, trdil ravno nasprotno. Tudi on je bil med tistimi voditelji ki so iskali stika s Srbi, da bi dosegli svoje oslobojenje. Poslušajmo, kaj govori dalje, pravi: Mi smo se že opredelili in dejali, da hočemo ostati v mejah sedanje naše države, da pa hočemo imeti v njej svojo avtonomijo, ki se bistveno ne razločuje od federacije. To je slovenski narod jasno izpovedal pri volitvah v ustavodajno skupščino in pri zadnjih volitvah v narodno skupščino, ko je izvoljeval zmago pod geslom: avtonomija Slovenije. Nihče, ne Srbi, ne Hrvati, s katerimi slednjimi nas veže prijateljstvo v skupni borbi, nima pravice odrekati nam naše pravo, da smo narod. Kljub temu pa nam je odrekala srbski narod in nam noče dati, za kar smo se opredelili, avtonomije ali federacije. To moramo kvalificirati kot nasilje! Zanašajo se, da bo prišel čas, ko bo začel slovenski narod drugače misliti, toda noben narod se ni razvijal nazaj od svobodnega življenja k suženjstvu. Zato se naš narod tudi ne bo odrekel svoje državnopravne ideje in je nemogoče z brahialno silo prisiliti nas, da bi drugače mislili. Ni toliko pušk, ne toliko vislic, ne toliko ječ, da bi ž njimi mogli udušiti željo slovenskega naroda po svobodi, kakor si jo je sam zamislil v tej državi.

Kako hočemo doseči svoj cilj.

Mi zaupamo na silo svoje ideje, na poštenost svojega naroda, na zvestobo svojih sedanjih zaveznikov in končno tudi na uvidljivost svojih nasprotnikov. Mi zunanji zvez nimamo, in če bi jih imeli, bi se nanje ne zanašali, ker vemo, da bi se tuje države ne vmešavale efektivno v našo notranjo politiko radi nas samih razen v skrajni sili, pa tudi tedaj le v toliko, kolikor je v mednarodni politiki to običajno. Mi smo se opredelili v državnopravnem oziru v tako mili obliki, da naši nasprotniki nimajo nobenega resničnega povoda nasprotovati naši državnopravni koncepciji. Pri tej priložnosti pa moram konstatirati, da naša slovenska em-

gracija za časa svetovne vojne ni znala pripraviti samostojnega življenja za Slovence, da bi bili prišli vsi Slovenci pod eno streho.

Po volitvah.

Naša parlamentarna delegacija je pri zadnjih volitvah dobila mandat, da se borimo za avtonomijo. Naša delegacija je zastopnica vsega slovenskega naroda in zato mora dobro premisliti, kako da naj vodi borbo. Dvojna pot je bila tu mogoča: Da gremo mimo Zagreba v Beograd in se tam borimo, ali pa vodimo borbo skupno z Zagrebom. Že prej, ko nismo zastopali vsega naroda, nismo šli mimo Zagreba, ampak smo sodelovali s tistim delom hrvatskega naroda, ki je bil na celi črti z nami kakor mi z njim, s Hrvatsko pučko stranko. Sedaj, ko ta stranka pri volitvah ni uspela, sodelujemo s HRSS, ki zastopa hrvatski narod, čeprav naš program v marsičem ne soglaša popolnoma z njenim, tako n. pr. z njenim kulturnim, socialnim in gospodarskim programom, ker smo mi modernejši, naprednejši. Mislimo, da bi bilo taktično slabo, ako bi sedaj šli mimo Zagreba, in kakor z Zagrebom smo šli roko v roki tudi z Bunjevci in bosanskimi muslimani. V prijateljskih stikih smo s črnogorskimi avtonomistoma v narodni skupščini in obžalujemo, da Nemci niso šli na našo stran, ampak na stran onih, ki imajo kaj dajati. Mislimo, da je to zanje zelo pogrešna politika, ker so ž njo Nemci, ako mi pridemo do svojih pravic, izgubili pravo, da se nanje oziramo, kakor bi se sicer nanje ozirali, ako bi se borili z nami ramo ob ramo.

Če razmotrujemo ta izvajanja moramo priti do zaključka, da je vse to le razdiralno delo, s katerim ne moremo priti do prave konsolidacije v državi. V prihodnji številki hočemo objaviti, kako mislijo ameriškanski Jugoslovani o naših razdrapanih razmerah in o demagogstvu dr. Korošca in Radiča.

Mirko B. Mijušković:

„Od Kosova i prije Kosova.“

(Govor na parastosu palim borcima za slobodu i ujedinjenje u Narodnom Domu na Vidov-dan 28. juna 1923.)

Konec.

Turci sahraniše utrobu svoga cara na bojištu kod Prištine, gde podigoše mošeju, koja se do danas održala pod

imenom »Muratovo Tulbe«, a telo mu prenosahu u prestolnicu Brusu u Maloj Aziji.

Srbi takođe mrtvo telo kneza Lazara sahraniše u Prištini, a 1391 prenešeno je u njegovu zadužbinu Ravanicu na Kosovu, a odatle 1697 god. u manastir Vrdnik u Fruškoj Gori, gde i danas počiva.

Glas o boju na Kosovu odjeknuo je na daleko zbog pogibije oba vladavca i kako su se Turci posle boja povukli, mislilo se, da su hrišćani pobedili. Bosanski kralj Tvrtko tako je i pisao u Firenci i Trogir, odakle je dobio najveće pohvale. Takođe takve vesti stigle su i u Veneciju i Francusku, gde je kralj Karlo VI, kad je doznao, da je poginuo »Lamortatus Turcorum princeps« sa tobož 100.000 Turaka, naredi, da se održi blagodarenje za sreću hrišćanskog oružja u Notrdamskoj katedrali u Parizu. No na žalost ovaj je izveštaj bio pogrešan.

Turci su ovom bitkom skrhali i poslednji ozbiljan otpor srpske države, koja je jedino još mogla dati otpora na Balkanskom Poluostrvu. Srpska država postala je vazalna, ma da je jedno vreme pod vladara Stevana, sina kneza Lazara izgledalo, da će se ponovo uspostaviti njena trajna nezavisnost, ali su Turci i dalje neprestano napadali i s padom grada Smedereva 1459 potpuno jo pokorena. Bosna je pala 1463, pa i ona ista Mađarska, koja je uvek zavirljivo gledala na širenje srpske države, doživela je sudbinu turske ropkinje, jer je tursko kopito gazilo po gradu Budimu čitavih 150 godina, pa i ove krajeve nisu Turci ostavili na miru. Čuveni su njihovi pohodi zbog pljačke i divljaštva u Kranjsku, Korušku i Gorišku 1480—1481. Tek bitkom kod Beča 1673 po zaslugi poljskog kralja Jovana Sobieskog »puče ko lan svečevoj kobili, okrenuše kola niza stranu.« Jedino od svih pokrajina srpskih na Balkanu tinjala je uvek luč slobode u surim stenama Crne Gore, jer je Turci nikad definitivno ne pokoriše.

Može se reći, da je pet sto dvestet i tri godine stenjalo srpsko pleme pod azijskim igom. Za sve to vreme Srbin je jadikovao: »Kosovo, tužno Kosovo, Vidovdane, naš nesrečni dane, crni dane, a crnja sudbino!«

Na selu, na prelu, u kolebi u palati, čoban sa frulom za ovcama, ratar na njivi, slepac na raskrsnicama, svuda

in zavodenski pisatelji. Ko bo cesar čitaj ta list par excellence, zaglobil se bo tako v njegovo vsebino, da bo pozabil na vse dunajske liste in mogoče je celo, da bo njegovega urednika imenoval za celiskega grofa. Da je naš list svetovno znan, priča nam celo sveto pismo. Že komur je znan neposlušen in len prerok Jona. Ta mož ni hotel oznanjevati kazni, ampak si je kupil časopis, vlegel se na morskobal, ter začel čitati. Ta list je bil »Deutsche Wacht«. Pri čitanju lista je zadremal. Nato pridrvi strašanska riba in je pogoltnila spečega Jona. Jona je ravno nameraval v obširnem ribiem želođu napraviti mehko posteljico, ko je začutil, da je riba začela rigati in na enkrat ga je izbljuvala in Jona je ležal kakor poprej na morskobali. Hudomušnežev nikoli ni manjkalo in tudi takrat so raznesli vest, da bi riba Jona pustila sicer v želođu, da pa nikakor ni mogla prenesti in prebaviti našega lista »Deutsche Wacht« ki je baje pisan s strupom in gnojnico in baje smrdi pol ure naokrog. Trdili so, da je riba hotela izbljuvati le »Deutsche Wacht« ker pa je Jona list držal v rokah, se je z listom vred zmuznil tudi on skozi žrelo. Tako je pravzaprav naš list rešil slavnega preroka. Jaz pa dobro vem, da je riba naš list iz-

je odjekivala reč: Kosovo. Majka je Srpce učila prvoj reči, da izgovori Kosovo i da mu objasni, da je Kosovo grobnica Srbinove slobode. Zaista je Srbinu bila prva reč, koju je kao dete izgovorio, »Kosovo«, a poslednja na smrtnoj postelji opet »Kosovo«. Čak su i tice upotrebili, da ih potsecaju na Kosovo, jer postaje u narodu bajka, kad u proleće kukavica kuka, da su se sestre Lazareve pretvorile u kukavice posle kosovskog boja i oplakuju svoga brata i srpsku slobodu.

No i ako je Srbin jadikovao, ali nikad nije klonuo. Njemu je uvek lebdelo pred očima carska kruna i slavno dobo i uvek je bio gotov, da se sveti din-dušmanu njegove slobode-Turčinu. Uvek mu je bio nepomirljivi protivnik i na svačiji mig bio je gotov da ustane u »sveti boj«, kako ga je on nazivao, samo je li se išlo protiv Turaka. Nikad nije pitao koliko ima Turaka, da se s njima bije, nego samo glavno mu je bilo znati, gde su Turci. Time se da i objasniti, da je po hiljadu ljudi Srba nagonilo u begstvo turske armije, kao i onaj heroizam i nečuveni elan srpske vojske 1912 i 1913 god. po Kosovu, Makedoniji i Albaniji, pa i docnije borba sa Austrijom, jer je znao šta znači robovati tudjinu.

Neka mi ovom prilikom bude dozvoljeno, da rečem o jednoj činjenici, koja se često čuje ovamo na ovim krajevima, a to je da Srbima nedostaje kulture. To je istina, da im en masse zaista dosta nedostaje i pomanjkuje u ovom obimu, koju braća na onim krajevima imaju, ali ruku na srce, pa se upitati: da li se na stalno zapetoj pušci mogla dobijati kultura? No Srbi imaju bez sumnje i mnogoj braći na ovim krajevima da s pravom primete, da oni nemaju u onolikoj meri onog što ovi ima, a to je patriotizma i ljubavi za slobodu i napredak ove države s mukom stečene. Potrudimo se, da se ta dva nedostataka kud braće izjednače a Srbin, i ako je u tom moguće sada i jogunast, primiće kulturu i prima je vrlo rado, samo je po mom shvaćanju ovaj drugi nedostatak mnogo škodljiviji i opasniji.

Danas na ovaj najsvetiji dan za našu naciju, sećajući se i moleći Boga za duše heroje, koji su pali na Kosovu i onih pre njih kao i onih koji ih osvetiše i iz čijih grobova nam niče mirisno cveće slobode i bratske ljubavi i zajednice, zavetujemo se, da ćemo ovaj

bljuvala zato, ker se je njej škoda zdela, tako duševno delo pokončati, ali pa zato, ker je bila nasprotnica naše stranke in naroda. Najsiho tako ali tako, moj predlog je, da naša deputacija pokloni njegovemu veličanstvu en izvod lista »Deutsche Wacht« ki je tako lepo okrašen z njegovo sliko. Ko se je ta govornik hotel vvesti, prijel ga je šest rok, ga vzdignilo kvišku in nosilo po sobi kakor kakšnega malika. Vse oči so strmele vanj, nekateri so gledali celo z ustnicami, kajti toliko modrosti se še ni slišalo od kar stoji Celje in od kar izhaja »Deutsche Wacht«. Ko so se nosilci trudili, prišli so ga trije drugi in ga nosili in žnjim plesali naprej. Vsi drugi so ploskali, steklenice so se pridno polnile, na nebu je svetilo milijone zvezdic. Savinja je rahlo šepetala, ob mestnem vrtu čukale so nočne ptice ujede in neuječe, vse to prav natanko vemo, samo to ne, kdaj so naši zborovalci prišli domov, po katerih potih in v kakem spremstvu, o tem sploh zgodovina molči.

Drugi dan okoli desete ure smo videli dvoje omizij korakati proti okrajnemu glavarstvu. Vsi so bili v klaku in fraku, kratko rečeno, opravljeni so bili, kakor bi jih iz skatljice vzel. Iz obrazov je odsevala nekaka veselost, oči so imeli

NEKAJ LISTOV IZ CELJSKE KRONIKE.

V.

Okoli istih miz zbralo se je pri Zamparuttiju zopet obilo mož. Bile so iste mize, na mizah enako vino in na krožnikih ista jedila, tudi kupice so se praznile kakor poprej. Krog mize pa so sedeli drugi možje, vsi prav resnih obrazov, raz katerih se jim je videlo, da se nekaj resnega pripravlja.

Prvi je molk prekinil debel in čokat mož, ki se je počasi vzdignil ter začel z resnim glasom govoriti: »Gospodje! nimamo veliko časa; vsi veste, zakaj da smo tukaj. Časa ste imeli dovolj, zdaj pa želim slišati, kaj da ste pogruntali.«

Ko se govornik vsede, vstane dobro rejen mož s črnimi brkami in takole govori: »Gospodje! Naš cesar je lovec in kot tak mora prelaziti gore in doline. Mislim torej, da bi bil najpripravnejši dar par gorskih čevljev«. Nekateri so mu prikimali, a debeluh je izjavil: »Cesar ima več čevljev, kakor vsi celjski čevljarji. Iz tega ne bo nič«. Enako se je godilo drugemu suhljatemu možu, ki je predlagal, da se naj cesarju daruje lovski jopič. Ko pa je tretji pred-

lagal, naj se podari zelen štajerski klobuk, lopolil je debeluhar jezno ob mizo ter rekel: Kdo pa je cesarju glavo meril? Mislite, da mu je vsak klobuk prav? Nato se oglasi četrti, ki je ravnokar pogoltnil tretjo frankfurcarco in reče: »Gospodje, zakaj toliko ugibate? Ne veste li kaj cesar posebnost ljubi? Gnati in frankfurcarce mu sicer ne bomo nosili, ampak veržinke. Vsem zborovalcem so se zjasnili obrazi in soglasno so vpili da, da, veržinke. Izvrstna misel in s črnordečezoltim trakom jih bomo povezali, to bo veselje za cesarja. Take barve ljubi, saj je tudi sam izjavil, da nikdar ne pozabl, da je nemški knez. Tudi debeluhar je s smehljajočim obrazom potrdil. Nato se oglasi korpulenten gospod z dolgimi podnosi in bakrenim nosom k besedi: »Gospodje, Izbrali ste gotovo prikladni dar za našega presvitega cesarja. Toda cesar je konečno vendar tudi le človek — ne živi samo od jedi in pijače ampak od besede, ki pride iz ust božjih. To se pravi z drugimi besedami človek rabi tudi duševno hrano in vsled tega predlagam, da se mu podari en izvod našega inteligentnega lista »Deutsche Wacht«. Ta list je izvrstno urejevan. Njegovi sodruidniki so izvrstni celjski, zagrajski, gabrski, tiški

cvetak i održavati i da čemo na vekov ovako zajedno prinositi sve žrtve za održanje njegovo.

Na stranu naše verske nejednakosti, koje su najviše i pridonele što nismo i do sada imali zajedničke države i što nemamo jedno političko ime, na stranu političke trzavice i spletkarenje neiskrenih duša i dalje od onih, koji ne žele niti su ikad želeli sloge među Jugoslovenima.

Zbijajmo redove i ne dozvolimo, da dođemo u ono stanje, u kojem je Srbija bila pri Kosovske bitke i imajmo uvek na umu, ovu Sokratovu izreku: Otadžbina treba da nam je draža od majke i oca i ma kakve da su surovosti i nepravde, koje ona vrši prema nama, mi treba, da ih podnosimo, i dane tražimo načina, da ih se oslobodimo na štetu iste.

Slava i vječna pamjat Kosovskim junacima i svim onim koji padoše sa slobodu i jedinstvo naše velike Otadžbine!

Politične vesti.

Radić in novi davki. »Naša zemlja« piše: »Kadar je šel Radić na volitve, je obljubljaj ljudstvu vse, mnogi lahkovrneži so glasovali zanj, misleči, da če resnično teči v deželj med in mleko, ako dobi ta demagog večino. Na nekem kraju se je izrazil Radić sledeče: »Mi ne gremo v Beograd, toda če se nam hoče naprtiti večje davke, bomo leteli vsi v Beograd, da to onemogočimo in jih vse razženemo.« Pašić je naložil sedaj večje davke, pa poglejmo, kako pošteno se je držal Radić svoje obljube, da bo to onemogočil. Ko so volitve minule in je Radić dobil več mandatov nego jih je pričakoval in nego jih bo sploh kedaj več dobil, je poslal takoj dva svoja radičevska narodna poslanca v Beograd, da se razgovarjata z radikali in jih pozovejo v Zagreb na odgovor. Radikali so se njihovi prošnji odzvali in došli v Zagreb, kjer so se z Radićem tajno razgovarjali in stvorili sporazum, tako imenovani »Markov protokol«. Kaj je v tem protokolu, se ne ve, da ni nič dobrega in poštenega za hrvatski del našega naroda, je več kot sigurno, ker če se kaj dobrega izvrši, ni treba držati tajno, ampak obratno, razglasiti je treba celokupnemu narodu, a Radić dela baš obratno, za žiyo glavo noče povedati, kaj je v tem protokolu. Nekaj pa se je vseeno zvedelo iz tega protokola. Radić se je obvezal Pašiću, da noče priti s svojimi poslanci v Beograd in s tem je učinil večje izdajstvo na hrvatskem delu našega naroda, nego da mu je učinil Bog zna kako drugo zlo. S tem je pripomogel Pašiću do večine v narodni skupščini (katere bi ne imel, če bi šel Radić v Beograd) in mu pustil svobodne roke, da dela, kar hoče in Pašić je, kakor vidimo, dobro izrabil to Radićevo pomoč ter nalaga nove davke in kuluk (prisilno delo za popravljane cest in potov). Kdor čita naše novine, ta vidi, kako se demokratski narodni po-

motne, a držali so se hrabro kakor vojak na fronti.

V veži okrajnega glavarstva vršila se je še glavna vaja. Tu je debeluhar razvrstil svoje ovčice ter vsaki nekaj na uho zašepetal. »Ste me vsi razumeli«, je vprašal končno. Navzoči so prikimali, kakor so že bili navajeni od sej občinskega sveta. Potem so korakali po stopnicah.

Cesar je bil očitno še jako utrujen, zato ni bil nič prav razpoložen, ko je sprejel naše junake.

»Velikanstvo«, začel je debeluhar jecati, »imam čast, predstaviti gospode X. Y.« »Že dobro, že dobro«, reče cesar, »povejte prosim, kaj da želite od mene!« Cesar je namreč domneval, da ima pred seboj deputacijo kake slovenske občine, ki ga bo moletovala za kak slovenski poštni pečat ali kaj takega. »Velikanstvo«, je odvrnil debeluhar, »to so možje deloma starešine naše nemške občine. Vsi pristni germani in če se imena katerih končujejo na uš, čič, nek itd., to ne sme motiti, ker so Slovenci pristno germanska imena zlobno potvorili.«

Ko je cesar slišal te besede, razjasnil se mu je obraz, stiskal je vsem članom deputacije prijazno roko in se ž njimi zabaval. »Velikanstvo«, začel je zopet debeluhar, »v znak neizmerne spoštovanja in udanosti prinesli smo tudi skromne darove. Tukaj so prav fine viržinke, katere smo, da bodo bolj dišale, zvezali z črno-rdečimi-žoltimi trakovi.

slanci ostro bore proti novim davkom in kuluku. Naš poslanec dr. Krizman je ostro napadel v narodni skupščini radikale ter jim je predbacival, da hočejo uvesti neke stvari, ki so bile v navadi v srednjem veku. A kaj je medtem storil Radić? Ta se lepo vozari v gosposkih avtomobilih, je seljaške šunke, purice in jacea in tako vodi seljaško politiko. Sram naj ga bo! Mnogi in mnogi javno izjavljajo, da jim je žal, ker so glasovali za njegovo stranko, morda pride kmalu čas, ko ga bodo njegovi najboljši ljudje zapustili in se s kamenjem na njega navalili. Vsi oni, ki se dajo od Radića voditi, so podobni človeku, ki je imel važno tožbo pri sodišču in je našel »poštene« zagovornika, kakor je Radić, katerega je mastno plačal da ga brani na dan razprave pa je ostal doma in človek je izgubil pravdo? Isto velja tudi za vodjo naših klerikalcev. Pomni zavedni narod in kreni v naše vrste, kjer boš edino siguren, da bodo tvoji interesi iskreno in pošteno branjeni.

Radić hoče propagirati svoje ideje tudi med Nemci. Radić je prišel na misel, da bi razširjal svoje ideje tudi med Nemci, zato hoče izdajati list »Slobodni dom« tudi v nemškem jeziku pod imenom »Freies Heim«. Novosadski nemški dnevnik »Deutsches Volksblatt« pripominja: »Radić naj izdaja svoj »Freies Heim« v nemškem jeziku, kakor se mu poljubi. Dokler bodo srbske stranke napram nemškemu prebivalstvu in dokler bo beogradska vlada napram nemškemu klubu brez smisla za kulturna, gospodarska in politična vprašanja, bode Radićeva propaganda med nemškimi volilci brez učinka in bodo pustili, da se stvari kakor hočejo razvijajo.«

Iz seje narodne skupščine. Na seji narodne skupščine 9. tm. je interpeliral poslanec Pucelj ministra pravde radi preiskave, ki se je vršila pri njem. Minister pravde je zahteval, da se izroče nekateri poslanci sodišču. Minister za notranje zadeve Vujičić je odgovarjal na razna vprašanja, ki so jih staviли muslimani glede delovanja policije v Bosni in Hercegovini. O odvzemanju orožnih listov je minister Vujičić izjavil, da se je orožje vzelo le muslimanom in Radićevcem, nakar je zaklical zemljoradnik Kukanović: »Tudi zemljoradnikom in celo dobrovoljcem iz Dobruške in Soluna, ker so zemljoradniške stranke«. Nastal je velik nemir, da je moral predsednik sejo za 10 minut prekiniti. Načelniki strank so se sporazumeli o izvolitvi 7 odborov, nakar je bila seja zaključena.

Na seji narodne skupščine dne 10. tm. je odgovarjal vojni minister na interpelacijo posl. Reisnerja glede municijskih skladišč v Ljubljani. Minister je izjavil, da bi bilo treba velikih kreditov za zidavo novih skladišč na drugem mestu in je tolažil Reisnerja, da v skladiščih sedaj ni tako nevarnih eksplozivnih snovi.

Rekonstrukcija kabineta. Večina radikalnega kluba je pritiskala na Pašića, da izvrši rekonstrukcijo kabineta in pomnoži umetno število portfeljev

Cesar blagohotno priklama ter veli viržinke na mizo položiti. Debeluhar nadaljuje: »Nadalje pa še nekaj za duševno hrano, katero Vaše Velikanstvo ta čas najbrže potreba. Gotovo je tudi na cesarskem Dunaju znano, da se v Celju tiška svetovno znani list, ki ima namalo bratitve nemške interese in širiti nemško kulturo ne le tukaj med Slovenci, ampak po celem svetu. To nalogo ta list, ki ga s tem Vašemu Velikanstvu svečano izročam, vestno spolnjuje. Kdor ta list le enkrat čita, ta ... Tukaj ga cesar prekine rekoč: »Že dobro, gospod, zahvaljujem se vam vsem za pozornost. Viržinke čislam, pa tudi vaš list bom porabil. Z Bogom gospodje.« Nato je vsem še enkrat stisnil roko in avdiencia je bila pri kraju. Ko so naši znanči stopali po stopnicah, so se hvaležno ozirali na debeluharja, ki se je tako izborna odrezal. Prišedši v vežo so se ustavili in začeli debeluharja in njegovo govorniško zmoglost na vse pretege hvaliti: »Viteški red Vam nikakor ne izostane«, rekel je eden. Debeluhar je pogledal prazno gumbežnico, potem pa začel kar vsem članom naslove deliti, rekoč: »Vi dobite viteški red Franca Jožefa. Vi postanete cesarski svetnik. Vi postanete dvorni dobavitelj itd., itd.« Vsi člani so se čutili blažene in v tej blaženosti so počasi korakali v hotel nadvojvode Ivana, kjer jih je že čakalo, kar so poprej naročili. To pa ni bila dušna hrana.

(Dalje prih.)

z imenovanjem državnih podtajnikov. Vsak četrti radikalski poslanec postane minister ali državni podtajnik. Vsak si hoče preskrbeti svoje korito, zlasti ker po novi uradniški pragmatiki ni slabo postati minister.

Italija ojačuje straže ob naši meji. Italijanska vojska se nahaja na Reki v popolni vojni pripravljenosti. Straže ob naši meji so trajno ojačene. S temi pripravami hočejo Italijani postaviti Evropo pod gotovo dejstvo in se opravičiti, da jih ne zadene krivda radi okupacije Reke.

Obnoveitev obrambne zveze med Jugoslavijo in Romunijo. Obrambna zveza med našo kraljevino in Romunijo, sklenjena 7. junija 1921 proti neizzvanemu napadu Madžarske ali Bolgarije, se je podaljšala za tri leta.

Obisk dr. Beneša v Parizu. Poincaré je imel 9. tm. razgovor s češkoslovaškim zunanjim ministrom dr. Benešem. Temu sestanku pripisujejo politični krogi veliko važnost. Dne 11. tm. je odpotoval Beneš v London, kjer bo obvestil angleške ministre o posvetovanjih s Poincarejem.

Celiske novice.

Sokolsko društvo v Celju se udeležilo zleta gornjeposavskega okrožja v Zagorju, v nedeljo dne 15. julija 1923 v večjem številu s praporom. Odhod z vlakom ob pol 12. uri dop. Zbirališče na kolodvoru.

Sokolsko društvo v Celju vabi brate, ki se nameravajo udeležiti splitske župe v Splitu v dneh 21. in 22. julija, da se najkasneje do 13. julija prigrasijo pri društvenem tajniku, kjer dobe natančnejše informacije. Dosedaj so se priglasili samo štirje.

Dramatična šola v Celju. Kot že objavljeno, je prevzelo Uduženje gledaliških igralcev SHS, mestni pododbor, Ljubljana, umetniško vodstvo celjskega gledališča. Za vzgojo igralskega naraščaja otvori to udruženje dne 20. tm. dramatično šolo, v kateri bodo predavali izven različnih članov udruženja še gg. arh. profesor Rado Kregar in Leo Trauner. Vsi ljubitelji dramske umetnosti, ki se žele izobraziti na tem polju in sodelovati v tukajšnjem mestnem gledališču se vabijo, da se upišejo v to šolo pri društvenem blaginiku g. Hubertu pri tv. Goričar & Leskovšek. Tečaj je brezplačen, vpisnina znaša Din. 10.—

Umrli je danes 10. tm. v 75. letu starosti gosp. Franc Pacchiaffo v Celju, upravniki svetnik Delniške družbe Zlatarke v Zagrebu. N. v. m. p.

Iz državne službe. Premeščena sta: pisarniški pristav Josip Turčinović od pokrajnske uprave, oddelka za notranje zadeve v Ljubljani k okrajnemu glavarstvu v Celje in revirni nadzornik Hinko Lotrič od varnostne straže v Ljubljani k policijskemu oddelku v Celje kot poveljniški oddelka.

Najden utopljenec. Pri kopališču »Diana« so potegnili v torek iz Savinje utopljenca, starega kakih 60 let. Pri njem so našli listek, datiran 4. 7., na katerem je bilo napisano: »Martinu Kosu dolgujem 3000 K.« Mož je ležal že dalj časa v vodi. Prepeljali so ga v mrtvašnico. Podrobnejši podatki še niso znani.

Celjski šahovski klub je na svojem običnem zboru izvolil sledeči odbor: predsednik okrajni komisar dr. Leo Brunčko, podpreds. upravitelj Ivo Metlika, tajnik prof. Ludv. Vagaja, gospodar prof. Srečko Brodar, reditelj stud. iur. Cvetko Šrihar, odbornika mešč. učitelj Josip Grašar in župan Julko Kovacik. V nedeljo 15. tm. se vrši v okrilju kluba ustanovni občni zbor slovenske šahovske podzveze, v kateri se bo združilo deset šahovskih klubov Slovenije. Klub bo nudi vdeležnikom zborovanja prijazen sprejem, in vabi vse člane, imenoma še one iz Žalca in Vojnika, da pokažejo s svojo vdeležbo pri zborovanju in skupnem zletu, kako široki razmah je zavzel tudi pri naš šahovska igraj. O izidu zborovanja prinesemo poročilo.

Policijske vesti. Izgubljeno: 1 tanka zlata zapesna verižica, 1 srebrna žepna ura z verižico, 1 zlat uhan z vdelanim malim briljantom. Najdeno: 1 moški dežnik, 1 listnica z vsebino nekaj denarja, 1 denarnica z vsebino nekaj denarja in enim listkom, 3 komadi po 50 para.

Pozor pred strupenimi kačami. Od vseh krajev prihajajo poročila, da se je letos pojavilo veliko število strupenih kač in je treba pri nabiranju gob, in bo-

rovnic največje opreznosti. Zadnji čas je gad pičil v ljubljanski okolici dva otroka, katera so morali prepeljati v bolnico. Stariši naj tudi pri nas ponče otroke, da pazijo zlasti na solčnih in kamenitih krajih na kače.

Sinoči je pijana ženska (menda se piše Vrečer in stanuje v hiši šolske občine poleg Kapucinskega mosta) povzročila veliki škandal v mestu in v okolici. Premetavala se je po Prešernovi ulici, kričala ter rabila naravnost gnusne in pohujšljive besede. Zvečer je potem morda pol drugo uro kričala na vrtu omenjene hiše na prostem tako, da je motila nočni mir. Prebivalstvo bi pač želelo, da bi gledala policija tej ženski na prste in jo pri prvi priliki zaprla. Baje se pogostoma napije. Ljudje pravijo, da si denar služi s prerokovanjem usode lahkovernim ljudem.

Marsikatera lepa cvetka se lahko nabere v »Slovenskem gospodarju«, listu, ki hoče baje omikati naše kmečko ljudstvo. V 20. številki najdemo notico z napisom »Vun z balkansko grdobijo iz Slovenije«. Graja se tam, da dohajajo denarne nakaznice z dostavnicami v srbskem jeziku. Namesto da bi se na primeren način zahtevalo, da se naj namesto samo v cirilici pisanih dostavnic in sploh tiskovin pošiljajo strankam tiskovine, pisane tudi v latinici, čemur bi se gotovo ugodilo, se imenujejo v cirilici pisane tiskovine »Balkanska grdobija«. Takega zaničevanja srbskega jezika in takega lopovstva je komaj še zmožen prav zagrižen madžarski ali italijanski list.

Prosveta.

»Pesmarica Glasbene Matice«. Povodom proslave 25-letnice Glasbene Matice leta 1897, izšla je pesmarica Glasbene Matice, ki se je med našimi pevskimi krogi tako priljubila, da so že tri izdaje popolnoma razprodane. Ob priliki 50-letnice sklenil je društveni odbor, da izda to pesmarico v nekoliko predelani izdaji in v večjem obsegu nanovo. Ta pesmarica je sedaj dotiskana ter se dobiva na našem književnem trgu. Obsega 103 moške zbere, od katerih je 64 na novo tiskanih, ostali pa so sprejeti iz prve izdaje. Pesmarica stane broširana 50 Din, vezana v celo platno pa 64 Din. Naroča se v Matični knjigarni na Kongresnem trgu. Društva, ki naroče vsaj 10 izvodov skupno, dobijo broširano pesmarico za 40 Din, vezano pa za 54 Din. Vsem prijateljem slovenske pesmi priporočamo najiskreneje to pesmarico v nakup.

Narodno gospodarstvo.

»Industrijsko-obrtno vzorčna izložba« v Mariboru, združena z vrtnarsko, vinarsko, umetniško in gradbeno razstavo, (Od 15. do 26. avgusta 1923.) Rok za prijave podaljšani do 20. julija 1923. Onim, ki se še niso prijavili, sporočamo, da se je razstavnemu odboru posrečilo, pridobiti še nekaj prostora, tako, da zaimore v polni meri vpoštevati tudi se prijave, ki dospejo po prijavnem roku, toda najkasneje do 20. julija 1923. Po tem roku se prijave ne bodo več vpoštevale, razen, če bo na razpolago še kaj prostora. Odbor si prizadeva, da omogoči vsakomur udeležbo na razstavi in upa, da bo našel pri industrijih in obrtnikih popolno razumevanje in podporo. **Gradbena razstava** bo obsegala vsa v gradbeno stroko spadajoča dela. Odbor polaga posebno važnost na to, da se te razstave udeležijo predvsem domača podjetja, ter poziva vse stavbenike in stavbena podjetja, da se čimprej prijavijo. Za ta oddelek vlada zlasti v inozemstvu veliko zanimanje in bil odbor prisiljen, da v slučaju nezadostnih prijav domačih podjetnikov sprejme tudi inozemske ponudbe. **Legitimacije za polovično vožnjo** na vseh železniških progah naše države se dobe pri vseh denarnih zavodih in podružnicah špedicije »Balkan«, ter stanejo Din 20.—. Te legitimacije veljajo za vse zunanje obiskovalce obenem kot permanentne vstopnice in ni treba plačati nobene vstopnine. Zato priporočamo, da si vsakdo nabavi pravočasno tako legitimacijo. **Oglase za razstavni katalog** sprejema pisarna razstavnega odbora in pooblaščen oglasni zavod I. Sušnik, Maribor, Gosposka ulica 16. Katalog izide v 100.000 izvodih in bodo imeli oglasi v njem največji uspeh.

Carina na ječmen. Ekonomski finančni komitet je v seji z dne 22. junija

sklenil, da se dosedanja izvozna carina na ječmen iz br. 2. izvozne tarife, zniža od 100 na 40 Din za 100 kg. Sklep je stopil v veljavo dne 26. junija tl.

Sejem plemenskih bikov v Rapperswilu. Zveza vzhodno - švicarskih zadrug priredi tudi letos jeseni in to 11., 12. in 13. septembra sejem plemenskih bikov (Schwyzerschlag) v Rapperswilu na Zuriškem jezeru. Podrobne informacije o sejmu daje poslovodja zveze Dr. M. Litscher v Sevelen, Kanton St. Gallen.

Obveznice predvojnih avstrijskih posojil. Finančna delegacija objavlja uradno: Finančno ministrstvo, generalna direkcija državnih dolgov v Beogradu je z razpisom D. br. 11.309 z dne 21. junija 1923 sporočila, da v reverzih, izdanih strankam za odvedene obveznice predvojnih državnih posojil, ne velja stavek, glaseč se »ne primajuci ovim nikakvi obavezu odnosno isplate ovih obveznic«. Ta stavek je pač veljal za obveznice vojnih, ne velja pa za obveznice predvojnih Avstrijskih posojil.

Dnevna kronika.

Novi veliki župani. Kakor javlja beograjski »Preporod«, vlada ni kaj zadovoljna z novimi velikimi župani na Hrvatskem in v Sloveniji, odstavila jih bo še to leto in bodo zasedli ta mesta odlični radikalski prvaki. »Slovenec« poroča, da bo bodoči veliki župan dr. Vl. Ravnihar.

Nesreča na Dravi. V pondeljek so se podali župnik Volčič iz Brezna pri Mariboru, župnik Basnik od Sv. Trojice v Halozah, novomašnik Ribič iz Brezna in bogoslovec Držek iz Janžvega vrha obiskat veleposestnika Hirschmanna, katerega žena je praznovala svoj god. Ponoči okrog polnoči so se vračali nazaj. Ker so si hoteli prihraniti ovinek čez četrto ure oddaljeni most preko Drave, so poklicali brodarja, da bi jih prepeljal čez Dravo. Brodar se je upiral, češ da je čoln premajhen za toliko ljudi, pozneje pa se je vdal. Ko so priveslali na sredo reke, se je vrvi, na katero je bil čoln privezan, odtrgala. Čoln je priletel z vso silo v skalo, ki je sredi reke in se prevrnil. Brodar, ki je dober plavač, se je rešil, duhovniki pa so vsi štirje utonili. Novomašnik Ribič bi moral brati novo mašo prvo nedeljo v avgustu. Vsa dravska dolina žaluje radi tega žalostnega dogodka.

Tako dobro se pa še nismo imeli — bodo rekli v nedeljo 15. julija vsi, ki se udeležijo gasilske vrtno veselice na Savi nasproti postaji Hrastnik. Med drugim cirkus z novim sporedom: šejk Simoni z vratolomnimi jezdni vajami na ukročni cebra. Rudniška godba, prva ljutomersko vino, kratko: pogledati je treba!

Sedemstoletnica neapelske univerze. V Neaplu se pripravljajo, da slovesno praznujejo sedemstoletnico obstoja neapelske univerze, katero je ustanovil Hohenštavfovec cesar Fridrik II. Rektor univerze bo povabil k tej slovesnosti tudi druge inozemske univerze in znanstvene akademije.

Dražba obč. lova Loka pri Zidanem mostu. V smislu § 15 lovskega zakona z dne 19. aprila 1908 dež. zak. št. 5 iz leta 1907 se v svrhu oddaje občinskega lova občine Loka pri Zidanem mostu v zakup, razpiše javna dražba na soboto, dne 21. julija 1923 ob 9. uri dopoldne v obč. uradu v Loki pri Zidanem mostu. Občinsko lovišče se bo v smislu § 11 cit. zakona oddalo v zakup, kakor dosedaj po katastrskih občinah in po sledečem vrstnem redu: a) kat. občini Loka in Radež, izmera 1275 ha; b) kat. občini St. Jur in Okroglice, izmera 1159 ha; c) kat. občini Lokave in St. Peter, izmera 1539; d) kat. občina Veliko Sirje, izmera 1251 ha; iz kat. občine St. Jur je izvzeto lastno lovišče, pripadajoče Ireni Falter v Jurklostru, v izmeri 134 ha; na to lovišče se torej zakup ne nanaša. Vadij, ki se ga položi v smislu § 17 lov. zak. pred začetkom dražbe, znaša za vsako izmed navedenih lovišč 500.— Din. ravno toliko znaša izključna cena. Lovišča se oddajo v zakup za dobo 6 let, t. i. od 1. oktobra 1923 do 30. septembra 1929. Na dražbi dognana zakupnina se zviša ali zniža, v slučaju, ako se vsled končnoveljave odločbe o event. tekočih prizivih ali v smislu nadaljnjih določil cit. zakona občinsko lovišče poveča ali zmanjša, to pa v izmeri površine povečanega ali zmanjšane lovišča. Ostali dražbeni pogoji so na vpogled pol ure pred pričetkom dražbe pri občinskem uradu v Loki, poleg tega pa pri okrajnem glavarstvu v Celju.

soba št. 9 na uradne dneve in med uradnimi urami.

50-letnico je praznovalo 8. tm. goriško učiteljsko društvo, ki je vsa leta svojega obstoja zelo uspešno delovalo. Društvo izdaja trikrat na teden stanovski list »Učiteljski List« in mladinski mesečnik »Novi Rod«. Društveni pevski zbor je eden najboljših v Julijski krajini.

Brzovlak skočil s tira. Tržaški brzovlak, ki prihaja v Ljubljano ob 0.17 je imel nesrečo, da mu je pri postaji Verd skočila lokomotiva s tira. Ponesrečil ni nihče. Vlak je imel zamude tri ure.

Kaj imenuje katoliški duhovnik »demokratska divjaštva«? Hranilnico in posojilnico v Šmarju pri Jelšah ljuto napada »Slov. Gospodar« ter poziva na boj kot radi podeljenih podpor. Letos je imenovana posojilnica obdarovala: Zaščito dece, obrtno nadaljev, šolo, ljudsko knjižnico in požarno brambo v Šmarju, dijaško kuhinjo v Celju in Mariboru, zgodovinsko društvo v Mariboru, planinsko društvo v Gornjem gradu, Jugoslov. Matice, Ciril-Metodovo družbo ter je prispevala za Aškerčev spomenik. To naziva »Slov. Gospodar« — podpira demokratsko divjaštvo. Ubogo ljudstvo, ki ima take duhovnike. Tužna jim majka!

Društvo za pomoč rodbinam in sirotam padlih ruskih vojakov. Dne 7. julija prošlega leta je priredilo Društvo za pomoč rodbinam in sirotam padlih ruskih vojakov z dovoljenjem ministrstva za notranje zadeve zbiranje prostovoljnih prispevkov v korist osiroteli ruski deci širom cele naše kraljevine. Akcija je uspela in prinesla društvu nad 300.000 dinarjev, s čemur mu je bilo omogočeno vzdrževati v pretečenem letu dvoje sirotišč: jedno v Hopovu in drugo v Pančevu. V kratkem se namerava ustanoviti še tretji zavod za enako siročad v Beli cerkvi. Ker vsled notranjih političnih razmer v Rusiji še vedno ni izgledov, da bi se ruska deca v doglednem času mogla vrniti v svojo domovino, in ker zahteva vzdrževanje omenjenih zavodov ogromnega denarja, obrnilo se je Društvo za pomoč rodbinam in sirotam padlih ruskih vojakov potom ministrstva za notranje zadeve ponovno na pokrajinsko upravo, da bi iznova povzročila podporo akcijo v prid osiroteli ruski deci. Eventuelne prispevke se prosi vposlati okrajnemu glavarstvu v Celju, ki jih odpremi na pristojno mesto.

Rodbinska žaloigra. V Subotici se je oženil pred letom dni ključavničar Matija Takacs z Gizelo Balogh. Te dni se je vrnil Takacs od vojakov in zvedel, da mu je bila žena nezvesta. Vzel je revolver in jo ustrelil naravnost v srce. Vsled krika je prihitela v sobo služkinja, na katero je tudi streljal. Popoldne so našli Takacsa obešenega.

Specijalist za pisarniške stroje. Kakor je razvidno iz inseratnega dela je znani specijalist za pisarniške stroje g. Ivan Legat v Mariboru, Vrazova ul. 4 preložil svojo popravilnico pisarniških strojev v Vrazovo ul. 4 (nasproti Narodne banke) v hiši Legatove šole. Gospod Legat izvršuje popravila strokovnjaško in priporočamo tvrdko najtopleje. Za Celje in okolico prevzema popravila gosp. Anton Lečnik, urar, Celje, Glavni trg 4.

Velik rop. Šofer kneza Chiustiniant Dandini v Rimu je kloriformiral kneza in kneginjo ter jima pobral za 2 milijona lir in dragocenosti. Storil je to, ker mu je bila služba odpovedana.

Po zunanosti pozna že večina gospodinj testenine »Pekate«. Odločno zavračajo vsake druge, ker so spoznale, da postrežejo z njimi najbolj svojo družino.

Odgovorni urednik: Lic. Edvard Šimnic. Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna v Celju.

Poslano*).

Zadnja beseda! V zadnji N. D. sem javnosti dokazal, da so me brivci napadli iz gole konkurenčne nevoščljivosti. Izpraševalni komisar 3. brivcev sem bil in ti me sedaj napadajo. Razburjeni so sedaj, pa milo za drago. Generalni odbor je imel sejo, o sklepih bomo slišali. Mojo sposobnost in čast kot invalid in brivec bom branil povsod. O napadih pa naj sodi javnost. Za me — pika. Koštomaj.

* Za vsebino poslanega odgovarja uredništvo je v okviru zakona.

Razpis.

Mestna občina Šoštanj **proda po javni dražbi**

na panju iz svojih gozdov v davčni občini Skorno — Šoštanj

512 smrek, 420 borov in 83 mecesnov in v davčni občini Šoštanj **110 smrekovih in hojevih dreves**, torej skupaj 1125 dreves.

Ponudniki naj stavijo svoje ponudbe v zaprtem pismu, naslovljenem na občinski urad v Šoštanju, in z napisom »prodaja lesa«, do vštete 24. tm. Interesentom bo kazal na zahtevanje les na občinskih parcelah dne 16. ali, če bi bilo ta dan grdo vreme, 17. tm. odposlanec občine. Dražbeni pogoji se lahko pregledajo v občinski pisarni v Šoštanju ob uradnih urah. Pošljejo se pa tudi na zahtevanje interesentom. Na ponudbe, došle po 24. juliju t. l., se občinski odbor, ki bo sklepal o pravočasno došlih ponudbah dne 25. VII. t. l. ne bo oziral. 2—1

Šoštanj, dne 9. julija 1923.

Občinsko predstojništvo.

Hiša

s pol oralom vrta, tik glavne ceste, se radi preselitve ceno **proda** na Sp. Hudinji št. 45. 2—2

Matija Bukovčan, brivec, Celje — Kralja Petra cesta 27. Dobra in snažna postrežba, Sprejema tudi britve v brušenje.

Sodni uradnik išče za konec julija

stanovanje

dve sobi in pritikline, **ali pa eno meblirano lepo, zračno sobo v Celju.** Naslov v upravi. 5—5

Razširjajte „Novo Dobo“!

Knjigovodja

samostojen bilancist, do sedaj pri večjem industrijskem podjetju, želi s 1. septembrom t. l. sedanje mesto **premeniti** ter prestopiti k industrijskemu podjetju, trgovini ali večji zadrugi, najraje v Celju ali okolici. Cenjene dopise prosi pod »Knjigovodja« na upravo. 2—2

Učenca

za trgovino in pisarno z mes. plačo in

tekača

15—18 let starega, sprejme električno podjetje Karol Florjančič v Celju, Cankarjeva cesta 2. 2—1

Odda se

meblirana soba

solidnemu gospodu. Cankarjeva cesta št. 11, II. nadstr., stan. 7. 1

Iščem za takoj samostojno

kuharico.

Plača po dogovoru. Drago Bernardi, Celje, hotel Balkan. 1

Zaletel se je

pes

volčje pasme, ki sliši na ime »Rigo«. Kdor o njem kaj izve ali ga najde, se prosi, da ga odda proti nagradi v zalogi Delniške pivovarne v Celju. 1

F. SMOLA,

zaloga poljed. strojev, Sv. Jurij ob juž. žel.

slamo-reznice	nudi po najnižji ceni	mlatilnice
žel. pluge		žel. brane
žitne čistilnice in vse druge poljedelske stroje		

Vabilo

izredni občni zbor

Trgovske zadruge „Sloga“ v Celju,

registrovane zadruge z omejenim poroštvom

ki se vrši v pondeljek dne 23. julija 1923 ob 8. zjutraj v prostorih gostilne **Narodni dom**, s sledečim dnevnim redom:

1. Sklepanje o razdružitvi zadruge;
2. Volitev likvidatorjev;
3. Prodaja nepremičnin in sklepanje o vnovčenju zadržnega premoženja sploh;
4. Slučajnosti.

Opozarja se na določbe §§ 50 in 51 zadržnih pravil; v slučaju nesklepčnosti občnega zbora se vrši uro pozneje na istem kraju drugi občni zbor z istim dnevnim redom, ki je sklepčen pri vsakem številu navzočih in zastopanih zadržnikov.

Trgovska zadruga „Sloga“ v Celju

registrovana zadruga z omejenim poroštvom.

Telefon štev. 75 in 76

Podružnica

Poštni ček. rač. 10,598

Ljubljanske kreditne banke v Celju, centrala v Ljubljani

142

Delniška glavnica Din 20.000.000—

REZERVA

Rezerve cca Din 17.500.000—

—65

Podružnice

v Brežicah, Gorici, Kranju, Mariboru, Metkoviću, Nov. Sadu, Pljuju, Sarajevu, Splitu, Trstu.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

Prodaja srečke državne razredne loterije.

Specijalist za pisarniške stroje

(pisalni-, računski-, kopirni-, razmnoževalni stroji itd.)

IVAN LEGAT**MARIBOR, Vrazova ulica št. 4.**

Za strokovnjaško izvršitev popravil se jamči. Za Celje in okolico prevzame Anton Lečnik, urar, Celje, Glavni trg 4.

Zahvala.

Za mnogobrojne srčne izraze sočutja povodom smrti mojega ljubega, dobrega očeta, gospoda

IVANA SCHMIDT

kakor tudi za mnoge lepe podarjene vence in za mnogoštevilno spremstvo pri pogrebu izrekam dragim prijateljem in znancem najpristranejšo zahvalo.

Posebno pa se zahvaljujem g. knjigoveškemu mojstru K. Percu za njegov trud, kakor tudi vsem drugim plemenitim darovalcem.

CELJE, 9. julija 1923.

Antonija Schmidt.

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani

prodaja iz slovenskih premogovnikov

velenjski, šentjanški in trboveljski premog

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo, kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno la. čehoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in brikete.

Naslov:

Prometni zavod za premog

24—13

d. d. centrala v Ljubljani, Miklošičeva c. 15/II.

Podružnica v Novem Sadu (Bačka).

Delniška družba Zlatarka v Zagrebu naznanja žalostno vest, da je v Celju preminul danes nje prezasluzni upravni svetnik, gospod**Franc Pacchiaffo**

Z blagim pokojnikom je Delniška družba izgubila zvestega, visoko cenjenega sodelavca, ki mu ohrani hvaležen in časten spomin.

Zagreb, dne 10. julija 1923.

Upravni svet.

Uradništvo Delniške družbe Zlatarke Zagreb — Celje naznanja žalostno vest, da je preminul v Celju njen upravni svetnik, gospod**Franc Pacchiaffo**

Blagega pokojnika ohranimo v trajnem in častnem spominu.

Zagreb-Celje, dne 10. julija 1923.